

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 21¹, 26, 28, 35, 36,
40, 44, 44¹, 50, 53, 57, 57¹, 58, 59, 61, 62, 62¹, 63, 94, 95, 103, 133, 138, 139 IR 140²⁶
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 61¹ STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS
ĮSTATYMAS**

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 21¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21¹ straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) darbdavys – apie užsieniečio neatvykimą ar neįdarbinimą, jeigu nuo darbdavio nurodytos dienos, kai užsienietis turėjo atvykti į Lietuvos Respubliką, praėjo daugiau kaip 10 dienų;“.

2 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 2–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytu pagrindu, ir šio užsieniečio šeimos nariams. Šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduodamas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 7 (kai užsieniečiui yra nustatyta globa (rūpyba), 8, 10, 11 ar 12 punkte nustatytu pagrindu arba išduodamas leidimas nuolat gyventi šio Įstatymo 53 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punkto pagrindu.“

3 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Vidaus reikalų ministras nustato tvarką, reglamentuojančią prašymų išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pateikimą ir leidimų laikinai gyventi užsieniečiams išdavimą, keitimą, panaikinimą, vertinimą, ar darbdavys atitinka šiame Įstatyme nustatytas sąlygas, ar užsienietis atitinka leidimo laikinai gyventi išdavimo ar keitimo sąlygas, vertinimą, ar nėra atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi ir leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindų, taip pat vertinimą, ar santuoka, registruota partnerystė, įvaikinimas ar įmonė yra fiktyvūs.“

4 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 11 punktą ir jį išdėstyti taip:

„11) jis turi didesnę negu vieno bazinės socialinės išmokos dydžio mokestinę nepriemoką Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui, savivaldybių biudžetams ar fondams, į kuriuos mokamus mokesčius administruoja Valstybinė mokesčių inspekcija, ar Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui (išskyrus atvejus, kai užsieniečiui mokesčių, delspinigių, baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl šių mokesčių, delspinigių, baudų vyksta mokestinis ginčas), nevykdo įsipareigojimų muitinei arba yra nesumokėjęs Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka skirtos baudos (baudų), kurios (kurių) dydis (suma) didesnis (didesnė) negu vienas bazinės socialinės išmokos dydis (išskyrus atvejus, kai baudų mokėjimas išdėstytas dalimis ar atidėtas Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka arba dėl baudų vyksta ginčas), arba nevykdo mokesčius reglamentuojančiuose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytų mokestinių prievolių;“.

2. Papildyti 35 straipsnio 1 dalies 16 punktą e papunkčiu:

„e) laikinojo įdarbinimo įmonė nėra įtraukta į Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Valstybinė darbo inspekcija) sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, kai darbdavys užsienietį ketina įdarbinti pagal laikinojo darbo sutartį.“

3. Papildyti 35 straipsnio 1 dalį 19 punktu:

„19) duomenys, kuriuos pateikė fizinis ar juridinis asmuo, kviečiantis užsienietį, neatitinka tikrovės arba buvo pateikti neteisėtai įgyti ar suklastoti dokumentai;“.

4. Papildyti 35 straipsnio 1 dalį 20 punktu:

„20) yra išnaudota kvota, nustatyta vadovaujantis šio Įstatymo 57¹ straipsniu;“.

5. Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo. Šis apribojimas netaikomas, kai leidimą laikinai gyventi atsisakyta išduoti ar pakeisti šio straipsnio 1 dalies 16 arba 19 punkte nustatytais pagrindais arba kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo kitu pagrindu kreipiasi nepilnametis užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi, arba užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos narys, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi.“

6. Pakeisti 35 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti ar pakeisti leidimą gyventi, gali pateikti prašymą išduoti leidimą gyventi praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo sprendimo atsisakyti išduoti ar pakeisti leidimą gyventi priėmimo. Šis apribojimas netaikomas, kai leidimą laikinai gyventi atsisakyta išduoti ar pakeisti šio straipsnio 1 dalies 16, 19 arba 20 punkte nustatytais pagrindais arba

kai dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo kitu pagrindu kreipiasi nepilnametis užsienietis, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi, arba užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, šeimos narys, kuriam atsisakyta išduoti leidimą laikinai gyventi.“

5 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 36 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) darbdavys – apie užsieniečio neatvykimą ar neįdarbinimą, jeigu nuo darbdavio nurodytos dienos, kai užsienietis turėjo atvykti į Lietuvos Respubliką, praėjo daugiau kaip 10 dienų, arba apie užsieniečio, priimto dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujančią darbą, darbo užmokesčio dydžio sumažėjimą, jeigu darbo užmokesčio dydis tampa mažesnis, negu nustatytas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba darbo funkcijos keitimą;“.

6 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 40 straipsnio 2 dalį 6 punktu:

„6) leidimas laikinai gyventi buvo panaikintas ir paskelbtas negaliojančiu, tačiau, apskundus sprendimą panaikinti leidimą laikinai gyventi, teismas pritaikė reikalavimo užtikrinimo priemones dėl apskųsto sprendimo vykdymo sustabdymo.“

2. Papildyti 40 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Leidimas laikinai gyventi užsieniečiui šio straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 5 punktuose nurodytais atvejais naujai įforminamas užsieniečio turimo, o šio straipsnio 2 dalies 6 punkte nurodytu atveju – turėto leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiui.“

7 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai jis:

1) yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

2) atitinka šias sąlygas:

a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui visą darbo laiko normą. Jeigu užsienietis bus įdarbinamas pagal laikinojo darbo sutartį, pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Lietuvos

Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos (toliau – Valstybinė darbo inspekcija) ir darbo ministerijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsieniečių pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui ir nustatyti visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydis, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga;

b) pateikiama darbdavio informacija arba apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu, ir jo turimą ne mažesnę negu vienerių metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį. Užsieniečiui, kuris atvyksta dirbti pagal laikinojo darbo sutartį, taikomos šiame punkte nurodytos sąlygos dėl užsieniečio kvalifikacijos ir darbo patirties;

c) Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka priima sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto b ir c papunkčiuose nurodytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba keitimo šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu nepraėjus 10 metų nuo studijų ar mokymosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą baigimo. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodyta sąlyga taip pat netaikoma užsieniečiui, kurio profesija yra įtraukta į Užimtumo tarnybos direktoriaus patvirtintą profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą pagal ekonominės veiklos rūšis (toliau – Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašas pagal ekonominės veiklos rūšis) ir nėra išnaudota kvota, nustatoma pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnį, ir užsieniečiui, kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga ir kuriam leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu išduodamas pirmą kartą arba keičiamas, kai užsieniečio darbdavys nepasikeitė. Ši dalis netaikoma užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal laikinojo darbo sutartį.

3. Leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečio darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams.

4. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytas sąlygas.

5. Kai pasibaigia užsieniečio darbo santykiai, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse ir 50 straipsnio 2¹ dalyje nustatytus atvejus arba, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu.

6. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas sąlygas, o tais atvejais, kai turi būti priimtas šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytas Užimtumo tarnybos sprendimas, patikrinęs, ar šis sprendimas priimtas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.

7. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius. Sudarant su užsieniečiu darbo keliems darbdaviams sutartį, sutarties sudaryme gali dalyvauti ne daugiau kaip 4 darbdaviai.

8. Darbdavys, teikiantis įsipareigojimą įdarbinti užsienietį, arba visi užsieniečio darbdaviai tuo atveju, kai su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, turi atitikti šias sąlygas:

1) turi licencijuojamą veiklą reglamentuojančių Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas licencijas ir (ar) leidimus tokiai veiklai vykdyti bei atitinka licencijuojamos veiklos vykdymo sąlygas, jeigu užsienietį ketinama įdarbinti licencijuojamai veiklai;

2) nebuvo skirta administracinė nuobauda pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ar melagingų duomenų pateikimą kviečiant užsienietį atvykti į Lietuvos Respubliką arba pagalbą kitu neteisėtu būdu užsieniečiui gauti teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantį dokumentą arba nuo dienos, kurią skirta bauda sumokėta ar įpareigojimas įvykdytas, praėjo daugiau kaip vieneri metai;

3) nenustatoma šio Įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 16 ar 19 punkte nurodytų atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pagrindų;

4) vykdo veiklą, kuriai kviečia užsienietį, ne trumpiau nei pastaruosius 6 mėnesius;

5) nėra rimto pagrindo manyti, kad jo įmonė yra fiktyvi arba, kad gali kilti jo kviečiamų užsieniečių nelegalios migracijos grėsmė.

9. Jeigu darbdavys arba nors vienas iš visų darbdavių, ketinančių įdarbinti užsieniečių pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, neatitinka bent vienos iš šio straipsnio 8 dalyje nustatytų sąlygų, įsipareigojimas įdarbinti užsieniečių nepriimamas 6 mėnesius nuo šių aplinkybių nustatymo dienos.

10. Šio straipsnio 8 dalies nuostatos netaikomos darbdaviui, su kuriuo sudaryta investicijų sutartis Investicijų įstatymo 13¹ straipsnyje nustatyta tvarka ar stambaus projekto investicijų sutartis Investicijų įstatymo 15⁵ straipsnyje nustatyta tvarka.“

8 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsieniečių pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui visą darbo laiko normą. Jeigu užsienietis bus įdarbinamas pagal laikinojo darbo sutartį, pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Valstybinės darbo inspekcijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsieniečių pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui ir nustatyti visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydis, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga;“.

2. Pakeisti 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktį ir jį išdėstyti taip:

„c) nėra pasiektas didžiausias leistinas tais kalendoriniais metais nustatytas užsieniečių, kuriems leidžiama atvykti į Lietuvos Respubliką dirbti pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punktą, skaičius, nustatytas šio Įstatymo 57¹ straipsnio nustatyta tvarka (toliau – kvota).“

3. Pakeisti 44 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunktyje nurodytos sąlygos netaikomos užsieniečiui, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba keitimo šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu nepraėjus 10 metų nuo studijų ar mokymosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą baigimo, užsieniečiui, kuriam suteikta laikinoji apsauga, ir užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu dėl šio Įstatymo 130¹ straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių. Ši dalis netaikoma užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal laikinojo darbo sutartį.“

4. Papildyti 44 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktis netaikomas užsieniečiui, kuris pabaigė studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą Lietuvos Respublikoje ir ketina dirbti arba kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga, arba kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu dėl šio Įstatymo 130¹ straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.“

5. Papildyti 44 straipsnį 2² dalimi:

„2². Išnaudojus kvotą, leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu gali būti išduotas tik užsieniečiui, dėl kurio pateikiama darbdavio informacija apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal profesiją, kuri yra įtraukta į Aukštą pridėtinę vertę kuriančių profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą, patvirtintą ekonomikos ir inovacijų ministro pagal Užimtumo įstatymo 48¹ straipsnio 7 dalį, dėl kurio pateikiama darbdavio informacija apie numatomą mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu vieno paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba jeigu buvo nustatyta papildoma kvota.“

6. Pakeisti 44 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą, pageidauja pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas sąlygas, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Šis sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos.“

9 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44¹ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu išdavimo nėra praėję 12 mėnesių ir užsienietis pageidauja pakeisti darbdavį arba jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu išdavimo nėra praėję 12 mėnesių ir užsienietis nutraukė darbo santykius ar neteko darbo bei nepraėjus 6 mėnesiams nuo nutrauktų darbo santykių ar darbo netekimo, ketina dirbti ~~kitą~~ aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas kitą darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas dirbti šį aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo pateikimo dienos. Šis

sprendimas galioja vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šiame straipsnyje nustatytu pagrindu, gali atlikti ir kitą darbo funkciją pas jį įdarbinti įsipareigojusį darbdavį, taip pat gali dirbti ir pas kitą darbdavį, jeigu nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti.“

10 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) paaiškėja, kad yra šio Įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 1–19 punktuose nustatyti pagrindai;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 50 straipsnio 1 dalies 5 punktą.

3. Papildyti 50 straipsnio 1 dalies 19 punktą e papunkčiu:

„e) prarado licencijuojamą veiklą reglamentuojančių Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas licencijas ir (ar) leidimus tokiai veiklai vykdyti arba nebeatitinka licencijuojamos veiklos vykdymo sąlygų, kai užsienietis įdarbintas licencijuojamai veiklai;“.

4. Papildyti 50 straipsnio 1 dalies 19 punktą f papunkčiu:

„f) yra išbrauktas iš Valstybinės darbo inspekcijos sudaromo ir jos interneto svetainėje skelbiamo laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašo, kai užsieniečio darbdavys yra laikinojo įdarbinimo įmonė.“

5. Pakeisti 50 straipsnio 2¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„2¹. Migracijos departamentas, nustatęs, kad yra šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindas, kai fizinis ar juridinis asmuo, kviečiantis užsienietį, pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis arba pateikė neteisėtai įgytus ar suklaidotus dokumentus, taip pat šio straipsnio 1 dalies 19 punkte nustatyti leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindai, informuoja užsienietį apie tai, kad jam leidimas laikinai gyventi bus panaikintas, jeigu per 3 mėnesius jis nepateiks prašymo leisti pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44 straipsnio 7 dalyje ar 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka arba jeigu jis nepakeis darbdavio per 6 mėnesius, kai užsienietis, turintis leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, dirba Lietuvos Respublikoje ilgiau negu vienerius metus. Jeigu užsienietis per 3 mėnesius nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo nepateikė prašymo leisti pakeisti darbdavį arba jeigu Migracijos departamentas, išnagrinėjęs užsieniečio pateiktą prašymą, priėmė sprendimą neleisti pakeisti darbdavio, arba jeigu užsienietis per 6 mėnesius neinformavo Migracijos departamento apie darbdavio keitimą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi panaikinimo šio straipsnio 1 dalies 5 arba 19 punkte nustatytais pagrindais.“

11 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 53 straipsnio 2 dalį 6 punktu:

„6) leidimas nuolat gyventi buvo panaikintas ir paskelbtas negaliojančiu, tačiau, apskundus sprendimą panaikinti leidimą nuolat gyventi, teismas pritaiko reikalavimo užtikrinimo priemones dėl apskūsto sprendimo vykdymo sustabdymo.“

2. Pakeisti 53 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Leidimas nuolat gyventi užsieniečiui išduodamas ir keičiamas 5 metams, išskyrus šio straipsnio 2 dalies 6 punkte nurodytą atvejį – leidimas nuolat gyventi keičiamas užsieniečio turėto leidimo nuolat gyventi galiojimo laikotarpiui.“

12 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„57 straipsnis. Užsieniečio pareiga įsigyti leidimą dirbti Lietuvos Respublikoje

1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje ir kuris pagal šio Įstatymo 58 straipsnį nėra atleidžiamas nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:

- 1) atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo;
- 2) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje.

2. Leidimo dirbti užsieniečiams išdavimo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru.

3. Leidimą dirbti (prireikus jo dublikatą) užsieniečiui išduoda ir panaikina, leidimo dirbti galiojimo laiką pratęsia Užimtumo tarnyba.“

13 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Leidimą dirbti (prireikus jo dublikatą) užsieniečiui išduoda ir panaikina, leidimo dirbti galiojimo laiką pratęsia Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba).“

14 straipsnis. 57¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 57¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„57¹ straipsnis. Kvotos nustatymas ir naudojimas

1. Remdamasis Užimtumo tarnybos atliekama darbo rinkos stebėseną, padėties darbo rinkoje vertinimu ir jos pokyčių prognoze Užimtumo tarnybos direktorius socialinės apsaugos ir darbo ministrui teikia siūlymą dėl kvotos nustatymo.

2. Įvertinęs šio straipsnio 1 dalyje nurodytą siūlymą dėl kvotos nustatymo, kvotą kalendoriniams metams tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru. Nustatomas kvotos dydis kalendoriniams metams negali būti didesnis negu 1,4 procento Valstybės duomenų agentūros praėjusių kalendorinių metų liepos 1 d. paskelbto Lietuvos nuolatinių gyventojų skaičiaus dydžio.

3. Kvota laikoma išnaudota, jeigu užsieniečių, kuriems tais metais buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu, skaičius pasiekia kalendoriniams metams nustatytą kvotą.

4. Išnaudojus nustatytą kvotą, abi šakos kolektyvinės sutarties šalys kartu gali vieną kartą per kalendorinius metus siūlyti socialinės apsaugos ir darbo ministrui nustatyti papildomą kvotą, kurios dydis gali būti ne daugiau kaip 20 procentų darbuotojų, kuriems taikoma šakos kolektyvinė sutartis. Socialinės apsaugos ir darbo ministras, įvertinęs Užimtumo tarnybos direktoriaus pateiktą išvadą dėl šakos kolektyvinės sutarties šalių siūlymo pagal šio straipsnio 1 dalį ir suderinęs su vidaus reikalų ministru, priima sprendimą dėl papildomos kvotos nustatymo. Jeigu nustatoma papildoma kvota, ji taikoma kolektyvinę sutartį pasirašiusių darbdavių organizacijos nariams, nariams, prisijungusiems prie organizacijos po kolektyvinės sutarties pasirašymo, o tais atvejais, kai Darbo kodekso nustatyta tvarka buvo išplėsta kolektyvinės sutarties taikymo sritis, ir tiems darbdaviams, kurie patenka į išplėstos kolektyvinės sutarties taikymo sritį.

5. Kvotos nustatymo kalendoriniams metams ir papildomos kvotos nustatymo tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras, suderinęs su vidaus reikalų ministru.

6. Migracijos departamentas skaičiuoja kvotos išnaudojimą ir apie išnaudotą kvotą skelbia viešai.“

15 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) jis yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, šios įmonės komandiruojamą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir turintis dokumentą (A1 pažymėjimą), patvirtinantį, kad vadovaujantis 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo su visais pakeitimais jam taikomi siunčiančiosios valstybės narės socialinės apsaugos teisės aktai. Jei užsieniečiui Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 nėra taikomas, jis turi

pateikti atitinkamos Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės kompetentingos įstaigos, atsakingos už taikytinos teisės nustatymą vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 883/2004, išduotą pažymą, patvirtinančią, kad jis yra apdraustas socialiniu draudimu toje Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje, kurioje yra įsteigta siunčianti įmonė;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 58 straipsnio 11 punktą.

16 straipsnis. 59 straipsnio pakeitimas

Papildyti 59 straipsnį 2 dalimi ir visą straipsnį išdėstyti taip:

„59 straipsnis. Leidimo dirbti išdavimo pagrįstumas

1. Leidimas dirbti užsieniečiui išduodamas atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Leidimas dirbti užsieniečiui, kuris yra komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, išduodamas darbams ir (ar) paslaugoms atlikti pagal darbų atlikimo ir (ar) paslaugų teikimo sutartį, sudarytą tarp įmonės Lietuvos Respublikoje (ar fizinio asmens), į kurią (pas kurią) užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, ir įmonės, įsteigtos užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, iš kurios užsienietis laikinai siunčiamas.“

17 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Leidimas dirbti užsieniečiui išduodamas iki vienerių metų, nurodant darbą (pareigas) ir užsieniečio darbdavį arba įmonę, įstaigą ar organizaciją (fizinį asmenį), į kurią (pas kurią) užsienietis yra komandiruojamas laikinai dirbti.“

18 straipsnis. 61¹ straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 61¹ straipsnį.

19 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 62 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gali dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu jis atitinka šio Įstatymo 58 straipsnio 6–10 ir 13 punktuose nustatytas atleidimo nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti sąlygas.“

2. Pakeisti 62 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis, kuriam išduota viza kaip atvykstančiam į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo ar leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį buvo įdarbintas, išskyrus šio Įstatymo 44 straipsnio 6 dalyje nurodytus atvejus. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, gali pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu darbdavys, įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, nėra keičiamas, užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, gali dirbti ir pas kitą darbdavį. Reikalavimas dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį užsienietis buvo įdarbintas, netaikomas užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 49⁵ straipsnio 1 dalies 1 punktą.“

3. Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už tokį patį darbą pas tą patį darbdavį dirbančio Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečio ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenančio užsieniečio, o jeigu tokio darbuotojo nėra, užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už Valstybės duomenų agentūros paskutinį paskelbtą kalendorinių metų vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Jeigu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį yra didesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, taikomas reikalavimas mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį.“

4. Pakeisti 62 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Darbdavys, įdarbinęs užsienietį, įmonė, į kurią užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, informaciją apie įdarbintą arba komandiruotą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsienietį, taip pat apie darbo sutarties nutraukimą teikia Migracijos departamentui, Valstybinei darbo inspekcijai ir Užimtumo tarnybai per Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinę sistemą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus, Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus ir Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.“

5. Pakeisti 62 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Kai užsieniečiui atsisakoma išduoti leidimą dirbti šio Įstatymo 63 straipsnio 1 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu, darbdavys, kuris buvo įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, gali pateikti prašymą išduoti leidimą dirbti praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo sprendimo atsisakyti išduoti leidimą dirbti.“

20 straipsnis. 62¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62¹ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Valstybinė darbo inspekcija prižiūri, ar užsieniečiui leidimo dirbti sezoninį darbą galiojimo laikotarpiu suteikta gyvenamoji patalpa atitinka šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytus reikalavimus.“

21 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) užsienietis neatitinka leidimo dirbti išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 57 straipsnio 1 dalies 2 punkte ar 62¹ straipsnio 1 dalyje;“.

2. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) nustatoma, kad užsienietis neatitinka leidimo dirbti išdavimo sąlygų, nustatytų šio Įstatymo 57 straipsnio 1 dalies 2 punkte ar 62¹ straipsnio 1 dalyje;“.

3. Pripažinti netekusiu galios 63 straipsnio 2 dalies 9 punktą.

22 straipsnis. 94 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 94 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) pateikę prašymą išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹ ar 10 punkte nurodytu pagrindu, – dirbti (taip pat ir pagal laikinojo darbo sutartį) ir verstis individualia veikla;“.

23 straipsnis. 95 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 95 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečiams, kuriems suteikta laikinoji apsauga, Migracijos departamentas išduoda arba keičia leidimus laikinai gyventi arba šio Įstatymo 92 straipsnio 1 dalyje nurodytame Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarime nustatytomis sąlygomis – išduoda arba keičia skaitmeninį dokumentą, suteikiantį užsieniečiui teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje ir patvirtinantį

suteiktą laikinąją apsaugą, kurio išdavimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras. Šis skaitmeninis dokumentas prilyginamas leidimui laikinai gyventi.“

24 straipsnis. 103 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Darbdavys arba įmonė, į kurią Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamasis laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamasis laikinai dirbti, teikia informaciją apie įdarbintą arba komandiruojamą laikinai dirbti Europos Sąjungos valstybės narės pilietį ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narį Valstybinei darbo inspekcijai ir Užimtumo tarnybai šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

25 straipsnis. 133 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 133 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečiui, kuriam buvo atsisakyta išduoti kelionės leidimą ar jis buvo panaikintas ar atšauktas dėl vienos ar kelių priežasčių, nustatytų Reglamento (ES) 2018/1240 37 straipsnio 1 dalies a–e punktuose, arba kuriam buvo atsisakyta išduoti vizą ar ji buvo panaikinta, ar atšaukta Šengeno viza, arba kuriam buvo atsisakyta išduoti leidimą gyventi ar jis buvo panaikintas, užsieniečiui, kuris buvo neįleistas į Lietuvos Respubliką, įpareigotas išvykti iš Lietuvos Respublikos, grąžintas į užsienio valstybę, perduotas užsienio valstybei pagal Lietuvos Respublikos sudarytą tarptautinę sutartį dėl neteisėtai esančių asmenų grąžinimo (readmisijos) arba bandė neteisėtai išvykti iš Lietuvos Respublikos ar išvyko iš jos, arba užsieniečiui, kuris neturi teisės gyventi Lietuvos Respublikoje ir nevykdo įsipareigojimų muitinei, nesumokėjo Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka skirtos (skirtų) baudos (baudų) ar neįvykdė mokesčius reglamentuojančiuose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytų mokestinių prievolių, gali būti uždrausta atvykti į Lietuvos Respubliką ne ilgesniam kaip 5 metų laikotarpiui.“

26 straipsnis. 138 straipsnio pakeitimas

Papildyti 138 straipsnį 3 dalimi:

„3. Kol nėra pasibaigęs sprendimo apskundimo ir nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių dėl apskųsto sprendimo priėmimo terminas, o kai skundas paduotas, kol nėra išspręstas skundo priėmimo teisme klausimas, sprendimo vykdymas sustabdomas, išskyrus atvejus, kai sprendimas priimtas dėl užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui.“

27 straipsnis. 139 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 139 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

28 straipsnis. 140²⁶ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140²⁶ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Apskųsto sprendimo vykdymas sustabdomas šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytais atvejais.“

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1, 2 straipsnius, 4 straipsnio 2, 4 ir 6 dalis, 5, 8, 9 straipsnius, 10 straipsnio 1, 2 ir 4 dalis, 13, 14, 18 straipsnius, 19 straipsnio 2–5 dalis, 22 straipsnį ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2024 m. liepos 1 d.

2. Šio įstatymo 1, 4 straipsnio 2, 4 ir 6 dalys, 5, 8 straipsnis, 10 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys, 13, 14 ir 18 straipsniai, 19 straipsnio 4 ir 5 dalis, 22 straipsnis įsigalioja 2025 m. sausio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, socialinės apsaugos ir darbo ministras, vidaus reikalų ministras:

1) iki 2024 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, išskyrus teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 1, 2 straipsnių, 4 straipsnio 2, 4 ir 6 dalių, 5, 8, 9 straipsnių, 10 straipsnio 1, 2 ir 4 dalių, 13, 14, 18 straipsnių, 19 straipsnio 2–5 dalių, 22 straipsnio įgyvendinimu;

2) iki 2024 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio straipsnio 2 dalyje nurodytų straipsnių įgyvendinimu;

4. Užsieniečių prašymai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateikti iki šiame įstatyme numatytų pasikeitimų įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai išduoti, pakeisti ar panaikinti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje priimami vadovaujantis iki šiame įstatyme numatytų pakeitimų įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

5. Užsieniečiai, pradėję dirbti iki 2024 m. liepos 1 d. pagal įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 62 straipsnio 2 dalį, turi teisę dirbti iki pasibaigs jų teisėto buvimo laikotarpis arba jie įgis teisę dirbti kitais įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ nustatytais pagrindais.

6. Į 2025 metų kvotą neįskaičiuojami atvejai, kai prašymas išduoti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 40 straipsnio 1 dalies 4 punkto pagrindu pateiktas iki 2025 m. sausio 1 d., o leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išduotas 2025 m.

7. Ukrainos piliečiams, jų šeimos nariams ir asmenims be pilietybės, gyvenusiems Ukrainoje, pasitraukusiems iš Ukrainos į Lietuvos Respubliką dėl Rusijos Federacijos karinių veiksmų Ukrainoje ir pasinaudojusiems galimybe pradėti dirbti be leidimo dirbti arba be Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos priimamo sprendimo dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio pagrindu išduodamas ir keičiamas netaikant Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nustatytos sąlygos, jeigu darbo santykiai tęsiami su tuo pačiu darbdaviu.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą

Respublikos Prezidentas